

Nr. 2 (27)

Esmaspäev, 3. detsember 2001

II aastakäik

Meie kooli balti kett

nagu meie oma kooli balti kett, mis hakkas tekkima pärast 1. tundi, kui kogunesime klasside kaupa koridori. Kui pärast sebimist kogu kool üksteisel käest kinni ulatus võtma, õnnitles direktor Kutsar kõiki kooli sünnipäeva puhul ja

14.

november oli
Aseri kooli
sünnipäev. Selle
päeva auks
korraldati kett –
kõik hoidsid
üksteisel käest
kinni ja seisid
nii kõigi kolme
korruse
koridorides ja
treppidel. See oli

algatas telefonimängu, sosistades: "Koolil on täna sünnipäev". (Kahjuks läks telefon natuke rikki, aga sõnum tuli siiski ringiga kohale.) 12. klassi õpilased pakkusid kommi ja 1. klassi omad helistasid vana koolikella. Fotograaf tegi mõned pildid nendest, kellest heaks arvas. Meie direktor Riho Kutsar lõi ka igaühel patsi – lihtnimese kombel väljendudes. Pärast ketti algas kohe klasside pildistamine.

Meie arust oli see üritus väga südamlik ja ilus. Loodame, et järgmisel aastal tuleb ka mingi üritus kooli sünnipäeval. Kokkuvõttes oli tore päev, mis sest, et alguses ei saanud mõni inimene kohe üldse aru, et üksteisel tuleb käest kinni hoida. Aga ketti tegime ju esimest korda – eks tuleval aastal tuleb paremini välja.

Leelo Kaulen, Va & Tiina Kaulen, VIIIa

VIRU 5 sünnipäev

2. nov. 2001 tähistas viie kooli (Lüganuse KK, Jõhvi gümnaasium, Kiviõli I KK, Kiviõli vene gümnaasium ja meie keskkool) organisatsioon VIRU 5 oma sünnipäeva. Seekord pidasime me seda üheskoos **Kiviõlis**, ka **Aseri kooli** esindus oli kohal. Meie koolist oli aga kahjuks vähe

õnnitlejaid: **Julia Männik, Elviira Zamahhova ja Hanna-Liisa Kutsar** ning direktor **Riho Kutsar**.

Alguses mängiti korvpalli. Hiljem kuulasime Kiviõli kooli bändi, mis oli tasemel. Seejärel õnnitles iga kool omalt poolt ja sõime üheskoos torti.

Pidu oli väga tore ja meeldejääv.

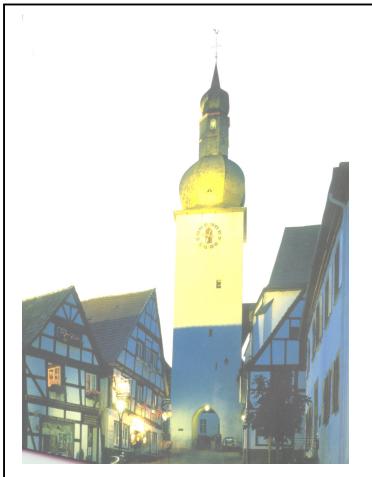
Hanna-Liisa Kutsar, XIa

12. korda Saksamaal

Meie kooli õpilasdelegatsioon käis taas Arnsbergis. Sakslased olid meil septembri alguses, nüüd oli siis meie kord vastu minna.

Sõit algas 26. oktoobri õhtul. Hiljem ületasime Eesti-Läti piiri, terve öö sõitsime läbi Läti ja Leedu. Hommikuks olime Poolas. Toimusid ka peatused bensiinijaamades. Terve laupäevase

päeva sõitsime läbi Poola. Et meil bussis igav ei oleks, vaatasime televiisorist filme ja meie bussijuhid Tõnno ja Mati lõbustasid meid. Ööbisime enne Saksa piiri Poolas. Pühapäeval jõudsime Saksamaale. Mida enam lääne poole, seda huvitavamaks muutus loodus. Eriti hakkasid Saksamaal silma tuulegeneraatorid, mida on seal rohkesti.

Kui jõudsime Arnsbergi, olid kõik väga hirmul ja kartsid kohtuda oma sakslastega. Nähes aga oma sõpru perekondadega, ei olnudki asi nii hull. Meid viidi peredesse, kus kõiki soojalt vastu võeti.

Koolis õpib 600 õpilast. Kool asub mitmes majas. Koolis on kõik sõbralikud. Nad õpivad seal ladina ja prantsuse keelt. Garderoobe koolis pole, koridorides olid nagid. Saksamaal on kõrtsid eriti kuulsad, heas mõttes. Meie külastasime tihti kõrtsi nimega "Husemann". Samuti olid meil koosistumised mitmete õpilaste juures, kelle vanemad olid toredad nagu ka kõik teised. Üldiselt jätsid sügava mulje meile kõik sealsed pered, kes aitavad üksteist ja on sõbralikud.

Arnsberg asub mägede vahel, mistõttu seal sõites jäid tihti kõgil kõrvad lukku. Väga ilus maastik on seal. Talvel Arnsbergis lund polegi.

Meie delegatsiooni võttis vanas raekojas vastu aselinnapea proua Goldner, kes ühel õhtupoolikul korraldas meile tutvumisreisi Arnsbergi ümbruse kirikute ja losside juurde.

Käisime ka paljudes teistes linnades, nagu näiteks Soestis ja Kölnis, kus oli väga tore. Kölnis käisime ühes Euroopa suurimas kirikus. See oli kuulus Kölni katedraal. Matkasime ka ümber Möhnesee (paisjärve). Halloweeni õhtul käisime peol Oeventropis, kus oli palju rahvast. Seal oli range kontroll, turvamehed kontrollisid enne pidu kõiki inimesi. Peod kestsid hommikuni.

Peredes saime me kõik ideaalselt hakkama ja olime kõik väga rahul nii pere sõbralikkuse kui ka toitudega. Üldiselt meile seal väga meeldis. Ärasõit oli nutune, kurb.

Meile tundus, nagu oleks kojusõit olnud kiirem. Ööbisime Poolas ja Eestisse jõudes olime väsinud. Sellegipoolest kõlaks meie kõigi suust ikka ja jälle: "**Me tahame Saksamaale tagasi !!!**"

Erlika Rätsep, IXa klass

* * *

Kõik päevad olid tihedalt sisustatud. Käisime Arnsbergi kellatornis, Sauerlandi muuseumis, kus oli suur soengunäitus. Meile meeldis see väga. Samuti käisime lossimäel ja paberivabrikus. Käisime ka koolis ringi ja tutvusime sellega.

Meie kooli tänavuaastane delegatsioon töi Saksamaalt kaasa helde kingituse ühelt Arnsberg – Oeventropi ettevõtjalt. Annetatud raha eest on meil

nüüd videoklassis olemas uus suure ekraaniga stereoteler ja –videomagnetofon.

Härra Harry Keur, suur aitäh!

* * *

Am 26. Oktober 2001 machten wir uns wieder auf den Weg – das 12. Mal Richtung Arnsberg. Viele Grenzen, sehr angenehme Busfahrer, Übernachtung in Polen ... aber je näher wir Arnsberg waren, desto stärker wurde der Gedanke – schaffen wir es mit der Sprache?

Der Empfang war aber so herzlich, dass unsere Angst gleich verschwunden war. Unser Programm war voll von interessanten Stadtbesuchen, Treffen, lustigen Abenden in

Husemann oder in den Familien. Herzlichen Dank allen Gastfamilien, die uns so lieb empfangen haben. Und wie faszi-nierend ist Arnsberg mit seiner wunderschönen Umgebung. Dank Vizebürgermeisterin Frau Goldner haben wir eine interessante Rundfahrt gemacht, konnten alle Stadtteile besuchen und bekamen so einen guten Überblick, wie Arnsberg aussieht. Ganz bestimmt können wir nun auch Deutsch etwas besser und haben Mut zum Sprechen.

Am Abend vor der Rückfahrt dachten wir alle: "Nein, noch nicht! Wir würden so gerne noch eine Woche hier bleiben!"

Aus Arnsberg haben wir diesmal ein tolles Geschenk mitgebracht – einen modernen Fernseher mit Videoanlage.

Wir danken dafür herzlich dem Geschäftsmann Herrn Harry Keur!

Der Fernseher steht schon in der Videoklasse, die Schüler und Lehrer können ihn jeden Tag benutzen.

Auch unser diesjähriger Austausch war ein Erlebnis. *Die Schule dankt allen, die dazu beigetragen haben. Bis zum nächsten Treffen!*

Isadepäev

Reedel, 16. nov. tähistasid IA – IVA klassi õpilased isadepäeva.

Meil käisid külas isad.. Neid ei olnud väga palju, aga lõbus oli küll. Nad kuulsid suure huviga. **IVA klass** esitas laule. **Kolmanda klassi** kaks poissi esitasid näidendi. **Esimese ja teise klassi** õpilased lugesid luuletusi. Isadepäev kestis

umbes üks tund. Kui isadepäev lõppes, võtsid lapsed oma kaardid ja kirjad ning kinkisid need isadele. Magus lõpp oli ka, sest direktor kinkis isadepäevaks koti komme.

Isadepäev oli tore. Loodan, et järgmisel aastal külastab meid veel rohkem isasid.

Salme Kärt, IVA klass

Teel kõrgkooli

VIRU 5 ja Jõhvi Noortekeskus korraldas 13. nov. Jõhvis 11. ja 12. kl. õppepäeva, et aidata tulevastel tudengitel oma otsust langetada, mida ja kus õppida.

Kohale oli tulnud **Tartu Ülikool, Muusikaakadeemia, Pedagoogikaülikool, TTÜ**. Nad kõnelesid nii sisseastumiseksamitest, sellest, mida on võimalik õppida ja kui palju on tudengeid.

Võis ka ise küsimusi esitada ja jagati lendlehti. Üritus oli huvitav ja kes oli huvitatud, sai kindlasti oma küsimustele vastused.

Loodame, et edaspidigi tuleb selliseid üritusi, kus õpilased saavad oma edasiõppimist puudutavatele küsimustele vastuseid leida.

Hanna-Liisa Kutsar, XIa, õpilaspresident

3 nädalat peotantsutunde

12. – 27. nov. toimus igal esmaspäeval ja teisipäeval 2-tunnine peotantsuõpetus. Meie õpetajaks oli Elmar Rusanov, kes on endine võistlustantsija ja suure kogemusega peotantsuõpetaja. Paljudele õpilastele andis see kursus võimaluse korrata varemõpitud tantse, osale neid alles õppida. Kuid kahjuks oli ka neid, kes leidsid, et see ei ole neile vajalik, ning lahkusid.

Paljudele meeldis kõige rohkem rock-n-roll,

mis oli väga hoogne ja kaasahaarav, kuid alla ei jäänud ka valss, samba, rumba, ... Üldiselt oli see meie meelest väga vajalik, hariv ja huvitav kursus, mida läheb kõigil elus vaja.

Täname oma kooli, kes andis IX – XII klassidele sellise haruldase – tasuta – võimaluse ning loomu-likult ka õpetajat tema vaeva eest.

XIIa klass

Klassidevaheline korvpall

Oktoobrikuu jooksul toimusid klassidevahelised võistlused korvpallis. Osa võtsid õpilased V – XII klassini.

V-ndatest klassidest võitis – **Va klass.**

VI – VII klassid – **VIIa klass**

VIII – IX klassid – **IXa klass**

X – XII klassid – **Xa klass**

Korvpalliharjutuste finaalvõistlustel osalevad iga harjutuse 10 parimat tüdrukut ja poissi.

*Õpetaja **Ellen Jansen***

Kuu pärast kuningaloo ilmumist: kooli WC-dest

Aseri Keskkooli Originaali esimene number andis väga hea ülevaate kooli WC olukorrast. See on hea, et õpilased annavad endast märku ja on hakanud kooli elust aktiivsemal osa võtma. Kõik ettepanekud kooli olukorra parandamiseks on teretulnud ja võimaluse korral viiakse ka kohe ellu.

Kõik andmed katkistest asjadest on edasi antud majandusjuhatajale korraldusega need ära parandada. WC jaoks on olemas ka puhtusvahendid, nii et haisu on võimalik likvideerida. Ostsime neli suurt paberihoidjat ja vedelseebi konteinerit. Loodan, et olete paberi ja vedelseebi kasutamisel mõistlikud ja jälgite, et keegi ei saaks meie head üritust põhja lasta. Laevalgustites olid väga paljud lambid läbi põlenud, mille asemele ostsime uued ja nüüd peaks igati nõuetekohane valgus seal olema. Ka prügikastid paneme kabiinidesse. Ventilatsioon ja kätekuivatid jäävad praegu ootama uue eelarve vahendeid. Need on muudatused, mis sai tehtud õpilaste ettepanekute põhjal ja ma täنان teid aktiivsuse eest.

Samal ajal tuletan ma teile meelde, et tegelik

olukord ja puhtus sõltuvad suurel määral teist endist. Tule kustutamine, uste sulgemine, kraanivee kinnikeeramine, WC poti õige kasutamine, puhtuse hoidmine ja nüüd ka paberi ning vedelseebi mõistlik kasutamine - kõik see on võimalik ainult teie vastutustundliku suhtumise korral.

Olge ise kultuursed ja ärge laske ka teistel korda rikkuda!

Kui võimalik, toetab kooli juhtkond alati teie algatusi.

Direktor Riho Kutsar

Laagris pandi pauku ja purakat

Sügisesel koolivaheajal (1.-3. nov.) toimus Lähtel koolimeediateemaline laager, milles ka allakirjutanud osa võtsid. Selle toreda ürituse eestvedajaks oli Noorte Meediaklubi Omanäolise Kooli Arenduskeskus. Kogu ettevõtmise point oli õpetada meediahuvilisi noori purakaid kirjutama – lugusid, mis sööbivad mällu. Siiski ei piirdunud laager vaid ajakirjandusalaste teadmiste jagamisega, suurt rõhku pandi ka meeblehutusele. Kõik kohaletulnud – 180 koolilehe tegijat – jaotati viide gruppi ning neist said punased, pruunid, lillad, sinised ja rohelised. Igal grupil, mis moodustas ka ajalehe toimetuse, oli oma kindel päevaplaan, mille järgi noored meediahuvilised majas ühest ruumist teise silkasid.

Laagriliste elu oli pidevalt ohus – mängiti tapmismängu! Igaüks sai kellegi nime ja pidi selle isiku välja peilima (180 seast!) ning siis maha koksama. Mörvatöö käis siiski verd valamata, piisas sellest, kui ohvrit teiste nägemata õlast puudutati ja sosistati “Sa oled surnud!” Kõikjal võis näha inimesi mitmekesi koos kõndimas – mitte keegi ei tatnud teise ilma rännata. Seega

õnnestus mänguga inimesed omavahel suhtlema panna ja seda ju tegelikult tahetigi. Ülipopulaarseks osutus laagri-liste hulgas ka maffiamäng, mille mõte seisneb selles, et mängus oli 2 võmmi, 2 arsti ja linnakodanikud, kes pidid 2 mafiooso vastu võitlema. Hästi läks rahvale peale ka “Tähed muusikas”.

Üheskoos pandi kokku ka laagri ajaleht, mille pealkirjaks valiti suure häälteenamusega “Lähte Pauk – Pandav Ajaleht”. Mõned laagrilised polnud küll selle kahemõttelise nimega rahul, kuid enamus jäi vägagi rahule. Juhtkonnast küsitletud Lauri Linnamäe arvates oli nimi täitsa sobiv: “Karm leht, karm nimi ja ega siia tuldudki kirjutama lilledest ja liblikatest.” Õige, ei mindud jah. Nende paari päeva jooksul tehti meile ju puust ette ja värviti punaseks, et hea pealkiri on purakaga – selline, mis kutsub lugema.

Peeti ka koolilehtede vaheline konkurss, kus selgitati välja parim kooliajaleht, milleks osutus Tallinna Üldgümnaasiumi “Ökola”. Meie kooli leht seekord auhinnalist kohta küll ei saanud, kuid järgmisel aastal läheb kindlasti paremini!

Põnev, lahe, lõbus, huvitav, vajalik – need on sõnad, millega meie laagrit iseloomustaksime, kuid me toome siiski ära ka kahe teise noore ajakirjaniku arvamuse Lähtel toimunu kohta.

Kairi Partsioja, Tartu Tamme Gümnaasium: *Kindlasti meeldis igasugune meelelahutuslik pool, aga loengud olid ka kõik huvitavad peale selle interneti loengu, see oli küll jama, sest koolilehti võib igaüks ise ka internetist vaadata.*

Marilyn Jurman, Tallinna Üldgümnaasium: *Laagriga jain väga rahule, see aasta oli veel õnnestunum kui esimene. Põhiliselt on need inimesed, kes seal koos käivad – ei ole võimalik*

leida kusagilt nii toredaid ja hakkajaid. Isiklikult jäin maffia sõltuvusse, mis tähendab, et terve ülejäänud elu võiksin seda mängida. Ainus, mis häiris, oli see, et ajaleht tuli taolise kiiruga kokku panna. Korraldajad olid kõik tip-top ja õhtused üritused olid muidugi megalahedad (näiteks “Tähed muusikas”). Ma muidugi ei saanud aru, kuidas nad suutsid 50 krooni eest nii häid sööke pakkuda, üleüldse oli laager kõvasti üle lootuste ja ootan juba kannatamatult jälenägemist.

Meiegi ootame järgmist laagrit väga ja loodame, et see tuleb veel lahedam kui eelmine.

Karina Ivanova, VIIa & Gerli Nigul, XIa

Tee hea tegu!

saab UNICEF paremini toetada nende eakaaslaasi ja samas korjavad nad oma klassile ja koolile lisaraha müügiprotsendi näol: klassile/koolile jääb komisjonitasuna 10%, mida võib oma äranägemisel kasutada.

Mitmed Eesti koolid on liitunud selle heategevusprojektiga ja õpilased levitavad UNICEFi postkaarte oma perele, sugulastele, sõpradele, vanemate töökaaslastele jne. Lihtne arvutus näitab, et kui iga Eesti õpilase kohta müüdaks aasta jooksul kasvõi üksainus UNICEFi postkaart, siis sellest koguneks abifondi üle 1 miljoni krooni.

Edukamaid heategevusprojektis osalevaid õpilasi, klasse ja koole autasustatakse UNICEFi autasude ja preemiatega.

Kui iga õpilane müüks aasta jooksul kasvõi 1 postkaardi, teeks see kokku ligi 1 000 000 krooni, millega saaks toetada Eesti lasteproekte.

Aseri Keskkooli õpilasomavalitsuse laiendatud koosolek võttis 19. oktoobril vastu otsuse liituda väikese heateo aktsiooniga. Tagalat aitab kindlustada õpetaja Heidi Reisi.

23. novembri koosolekul täpsustati, et kaardimüüki koordineerib õpilasomavalitsus, kelle käsutusse jääb ka müügist saadud 10% tulust.

Õpilasomavalitsus kutsub vabatahtlike kaasa lõöma kaardimüügis ja palub kõigil teha väike heategu – osta UNICEFi jõulukaarte.

DETSEMBER

1.12.	Sõit Tln.Teeviidale ja Trt. Egiptuse müsteeriumile
3.12.	Soome-ugri hõimupäev
4. 12.	Pühadekaunistuste töötuba
5. 12.	Alutaguse "Lootuste startide" võimlemisvõistlused
10. 12.	Saalijalgpalli ja teatejooksuvõistluste algus
17.–20.
12.	Jõuluüritused klassides
18. 12.	Rahvamaja jõulumaa külastamine
19.–21.12.	Talvepeod
21. 12.	Veerandi lõpupäev
*	Fr. Naumann Fondi poliitikakool
*	Esteetikakooli jätkuüritused
*	UNICEFi kaardimüük "Väike heategu"

P. Kesküla

V. Karja

ШКОЛЯРИС

Приложение к "Aseri Keskkooli ORIGINAAL"

№ 2 (27)

Понедельник, 3 декабря 2001

О месте, куда kunigas jala käib ...

В прошлом номере нашей газеты был остро поставлен вопрос об отсутствии порядка в школьных туалетах. Авторы статьи «Seal kus kunigas jala käib ...» указали ряд существенных недостатков и обратились к администрации школы с просьбой приобрести средства гигиены: туалетную бумагу, мыло, бумажные полотенца или электросушильники, ящики для кабин, а также исправить вентиляцию, систему смывания, свет и прочее. Но самое главное, как справедливо замечено в статье, у наших школьников отсутствует культура поведения в местах общего пользования. Отсюда поцарапанные, с гадкими надписями,

стены, варварски свёрнотые краны, крючки, мокрый пол около унитазов и зловонный запах.

Давно ли в туалетах бы сделан евроремонт? А сколько раз уже приходилось их перекрашивать, менять краны итд.

Сейчас приобретены необходимые гигиенические средства, так что дело за вами, уважаемые ученики. Так давайте же беречь свою школу и всё, что делается для вас, и тогда вы изрядно приблизитесь к европейски воспитанному цивилизованному человеку.

Редакция

“AVATUD VABARIIK”

“Avatud Vabariik” («Открытая Республика») – союз русскоязычных школ Эстонии, которому недавно исполнилось 2 года. В него входят более 35 учебных заведений, в том числе и наша школа. Представители союза учатся в Таллинне, Пярну, Локса, Кохтла-Ярве, Нарве, Тапа и других городах.

Свои цели союз видит в следующем:

- организация сотрудничества между ученическими самоуправлениями,
- помошь в осуществлении их идеи и проектов,
- защита интересов ученических самоуправлений,
- развитие внешних связей.

Официальным языком союза «Открытая Республика» является русский.

26-27 октября в городе Тарту состоялась конференция «Открытой Республики». В ней приняли участие около 30 школ. Нашу школу представляли ученицы 11б класса **Эльвира Замахова** и **Юлия Мянник**. Конференция проходила в Аннелиннаской гимназии. Организаторы позаботились обо всём: о программе, размещении, питании; даже о возможностях добраться до места конференции.

В первый день состоялась экскурсия, во время которой ребята знакомились с достопримечательностями студенческого городка.

На конференции было проведены дискуссии на темы:

- «Развитие Ученического самоуправления как института власти в Эстонской Республике» (докладчик **Евгений Кристофович**, Таллинн),
- «Международные отношения ученических организаций стран Европы и России.» (докладчик **Илья Старухин**, Кохтла-Ярве),
- «О развитии молодёжной инициативы в решении проблем общества и государства.» (президент союза **Е. Криштафович**),
- «О региональной политике в развитии сети Ученических самоуправлений.» (докладчик **Дмитрий Теперейк**, Тарту).

Обсуждения были настолько активными, что постоянно приходилось продлевать запланированное время.

Гостями конференции были директор исследовательского центра «ECSD» **Нелли Вахтёрова-Орловская**, **Пирет Талур** (и.о. начальника отдела Минобразования ЭР), а также

Эдуард Одинец (член Горсобрания города Кохтла-Ярве), **Катрин Сакс** (министр народонаселения).

В заключительной части обсуждались организационные вопросы и проводились выборы членов Правления союза.

Время пролетело незаметно. Никому не хотелось расставаться, так как все сдружились и обрели много новых знакомых.

Юлия Мянник и
Эльвира Замахова, 11б класс

Путевые заметки

Пятница ...

Позади сборы, волнения, прощания. 26 октября в 18.30 отправляемся в долгий путь. Некоторые даже поплакали. Я не плакала, но было как-то не по себе. Первую ночь провели в автобусе. Пересекли 3 границы (эстонскую, латвийскую и литовскую).

Суббота ...

Рано утром следующего дня прибыли в Польшу, но она большая, там и заночевали.

Воскресенье ...

Когда мы приехали в Арнсберг, встретили нас очень радушно, вручили подарки и конверты с программой, познакомили с семьями, где нам предстояло жить.

Понедельник, вторник, среда ...

Я жила далеко от Арнсберга, поэтому каждое утро вставала в 6 часов. Программа была очень насыщенной: экскурсия по городу, посещение школы, встреча с бюргомистром, поездка на озеро Мёхнезе, шестикилометровая пешеходная прогулка вокруг озера. Потом был город Зоэст.

Четверг ...

В четверг у нас был семейный день. Я осмотрела ещё раз Арнсберг и его окрестности, а вечером играла в боулинг.

Пятница ...

Это, пожалуй, самый интересный день. Мы едем в Кёльн. Добирались долго, потому что на дорогах были пробки. По пути осмотрели карстовые пещеры с подсветкой. Сходили в музей. В дороге мы изрядно проголодались, поэтому когда прибыли к месту назначения, сразу пошли покушать

В 15.00 встреча у Кёльнского собора. Так как мы пришли пораньше, то успели ещё посмотреть на мима, бросали ему деньги, а он нам кланялся, даже сфотографировались с ним и узнали, что он югослав и говорит по-русски.

Сам Кёльнский собор произвёл очень сильное впечатление: высокие колонны, витражи.

Когда дали свободное время, успела походить по магазинам и купить всем подарки. Домой вернулись поздно.

Суббота ...

Она была посвящена отдыху: поход, мюзикл, вечеринка.

Воскресенье ...

Этот день я провела с семьёй. Вечером вместе с немецкими друзьями пекли пиццу в школе, с аппетитом ели её (даже с собой в дорогу тоже взяли), потом долго-долго прощались.

Понедельник, вторник ...

Через 2 дня мы были дома. Мне очень понравилась Германия, поэтому не хотелось оттуда уезжать.

Элина Степанова, 10б класс

Уроки танцев

Всё началось с того, что нам объявили об открытии школы эстетики, где будут учить танцам, макияжу, умению быть красивым. Изменили расписание уроков. В назначенный день в зале собралось много народа.

Мальчики стояли по одной стороне зала, а девочки выстроились в ряд напротив. Сначала нам показывали различные движения, элементы танца, потом надо было их повторять уже со своей парой. Если учитель видел, что у кого-то что-то не получалось, то показывал ещё раз. Мы учились танцевать венский и английский вальс, румбу, фокстрот, рок-н-рол и самбу. Ещё танцевали семейный вальс.

К концу урока из всех, кто приходил, оставалось 10 – 15 пар, остальные уходили домой. Так прошло три недели. На последнем занятии Юля Герзанич от школы подарилаителю коробку конфет. Учитель поплодорил нас за то, что мы ходили на его уроки, и сказал, что за время его практики наша школа – вторая, которая нашла средства для бесплатного обучения танцам. Жаль, что не все ученики сумели оценить этот шаг школьного руководства. В новом году есть возможность продолжить танцевать, но уже за собственные деньги.

Ира Еоро, 10б класс

День отцов

Алина Кузнецова, 3б кл.
В пятницу, 9 ноября начальная школа праздновала День отцов. Заранее написали папам пригласительные билеты, зал украсили портретами пап и цветами. Праздник начался с выступления шестиклассников. Артур, Настя, Оксана и Альбина рассказали нам, откуда пришёл этот праздник, затем

второклассники прочитали стихи о мальчиках и спели песню про

папу. А Юлия Тоневицкая прочитала стихотворение о дедушке, после чего ученики 1б и 4б классов показали инсценировку о папе и спели песню «Папа, что со мной?». Гинтарас рассказал стихотворение о том, как огорчил папу двойкой.

Завершился концерт стихами о папе и песней про щенка, которую исполнили ученики 3б класса. От десятиклассников узнали, как празднуется Mardipäev. Своим папам и дедушкам мы подарили красные и белые розы, сделанные на уроках труда. Состоялся ещё конкурс масок Марди, где главными судьями были папы. Лучшими признаны маски Милены, Полины и Кристины. Закончился вечер играми и вкусным яблочным пирогом.

Папам и нам праздник очень понравился.

Алёна Русакова, 3б класс

Неделя хлеба

С 8-ого по 12 октября в школе проходила неделя хлеба, но самый замечательный день был 10-ое октября. В этот день за нами приехал автобус и вся начальная школа поехала на мельницу в Ранну. Там мы увидели, как из зерна делают муку.

Затем нас повезли в музей Виру-Нигула. Сначала мы познакомились со старинными орудиями труда, увидели серп, сеялку, борону, а также различные виды колясок и саней. В музее было интересно.

Вернувшись в школу, мы попали на

презентацию хлеба. Ирина Владимировна рассказала нам о пользе ржаного хлеба. Участники художественного кружка прочитали стихотворение о хлебе. Мы попробовали четыре вида ржаного хлеба и выбрали самый вкусный. Затем угостили нас хлебным пирожным. Нам предложили придумать название новому хлебу. Каждый класс получил в подарок ростомер.

Этот день нам очень запомнился и понравился.

Артем Агранович, 3б класс

Булатник, З. И.

В. Карья